

Universitätsbibliothek Wuppertal

Q. Aureli[i] Symmachi V.C.P.V. Et Cos. Ord. Epistolarvm Ad Diversos Libri X.

Symmachus, Quintus Aurelius

Neapoli Nemetvm, MD CXVII

Liber II

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1363)

Q. AVRELI SYM-
MACHI V.C. COS. OR-
DIN. PRÆF. VRB. EPI-
STOLARUM

LIBER II.*

EPIST. I.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI
SALUTEM.

*
Editus post
eius obitū
à Q. Flavio
Memmio
Symmacho
V.C. Filio,

a Sic omnes
Ms. Fuld.
Bertin. &
Vatic. optimo
sensu.

IC ILLE EST PARALI-
us, cui *a* accusator pater quan-
tum discriminis movit, tantum
laudis paravit. Multis enim quæ-
stionibus, & quod est potissimū,
Principis ore purgatus Senator,
arguere non potest parentis im-
piam voluntatem, quæ illi præsti-
tit innocentiam clariorem. Hunc si amare postulas,
Imperatoris nostri testimonium lege, ut ad veritas foeli-
citer factum reum, quem sic videas absolutum. Vale.

EPIST. II.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

b Sic Ms.
Cuiac. &
Lect.
c Ita Lect.

TACEAT prodiga laudis vetustas; *b* quæ Apel-
lem, Zeuxim, vel horum similes, ut quemque æ-
tas tulit, voluminum honore dignata est. Mihi *c*
erga Lucilli prædicationem sermo parcior, fides ma-
jor est. Quid enim juvat indulgere verbis, cum rem
liceat

liceat experiri? Sit igitur de hoc *a* tua existimatio, qui *a* Sic idem Lect.
 bonarum artium spectator semper fuisti. Ego Lucil-
 lum modestiæ *b* meræ atq; honestatis adstipulor. b Ita Ms. Gif. & Sciop.
 Videtur tibi dignus esse, quem diligas, cuius gravitas
 sponse me nititur, ars & eruditio te ipsum iudicem
c meretur? Vale. c Sic Lect. & Grus. optimè.

EPIST. III.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

FRATRUM negocia velle cognoscere, pia & hone-
 sta *d* curatio est. Lubens igitur respondebo quæ- d Ita opt. ed. Iur.
 sitis. Capuam multo imbrevenerimus. Hic triduum
 commorati ad levandum laborem, Terracinam prius,
 & postridiè Formias continuato *e* petivimus excur- e Sic rectè vet. cod. Iur. f Ita idè cod.
 su. Fors fuit, an possit *f* biduo tenus eiusdem nos præ-
 dij annona retinere. Vos interea peracto quod Romæ
 agere destinastis, Appiam Dijs auspiciis inchoate, eâ
 dimensione, ut iter nostrum proximis vestigijs urgea-
 tis. Vale.

EPIST. IV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

VOLO quiescas, & curarum vacuus ocieris. Nam
 mihi vir honestus Antonius fecit indicium, le-
 gationis Africanæ consilium torpuisse. Accessit ad fi-
 dem nuncij, quodd similia super hoc negotio recentes
 amicorum litteræ pertulerunt. Num est aliud, quod g Sic Iuretus.
 scire postules? Imò verò, *g* ut mea fert opinio, vel pri-
 mum hoc tibi debuit indicari. Ubi è Cumano navem
 solvimus, pænè albente cælo majore ope remigum,
 quàm ventorum favore, Formianum litus accessi. Jam
 Sol meridiem fregerat: amicorum, quos minor navis
 accepit, tardior navigatio fuit; incertum vento obsta-
 te, an per negligentiam ministrorum. Hæc interim ra-
 tio scribenda suggestit. Curabo, ut frequentibus litte-
 ris merear de te similis officij diligentiam. Vale.

SYMMACHVS FLAVIANO FRATRI.

DELATI Formias post multam partem diei, cum vos eius rei sollicitos crederemus, percontationem vestram scriptione & prævertimus. Nec magis de navigatione fuisitis anxij, quam trepidabamus, ne diu essetis incerti. Quodigitur responderi posset litteris b vestris, prior sermo consumpsit. Nunc æstimate, quando nostra de vobis melior fuerit iudicatio, quam vestra de nobis. Contemplati enim sumus magnitudinem sollicitudinis vestræ, priusquam litteras mitteretis: cum idem mitteretis, quia nos scripturos, nisi admonitos non putatis. Vale.

EPIST. VI.

SYMMACHVS FLAVIANO FRATRI.

EMEN si hæc quoque littora, quæ post Formias in Anxurim & porriguntur, navem ac remiges non moramur. Sed Dijs opus est, ut hic reditus noster nihil reperiat penitendum. Frequens enim sermo est, tenui victu in turbas plebem moveri. Nec ulla spes datur, præsentibus angustijs copiam posse succedere. Annus ubique ad famem d proximus. Classis in alios conversa cursus. Æstas propè decessit autumnò. Dijs me hercule, uti præfatus sum, deleganda est huius incerti administratio Hominum autem remedia, diu dissimulata, jam sera sunt. Vos valete, & litteras sperate meliores, si fortuna urbis nostræ secundis amara mutaverit. Vale.

EPIST. VII.

SYMMACHVS FLAVIANO FRATRI

FORTUNATUM te cum primis hoc in tempore iudicarem, quod exemptus patriæ incommodis oeraris: nisi scirem, bonos cives, & tui similes, gravius ferre adversa, quæ non vident. Ea quippe rerum natura est,

a Ita bene
Iur In Ms.
Pith. est præ
venimas.
b Sic Ms.
Cuiac. Pith.
& Gif.

c Ita ed. Iur.

d Nihil heic
mutandum.

est, ut quidquid ab altero cognoscitur, asperius & majus habeatur. Adde quòd integer animus putat innocentiam suam minui, si *a* periculis suorum desit. Hæc ego, nò ut celerem reditum tibi suadeam, sed ut novis in còmunibus malis nihil esse, quod præferas. Quid enim juvares *b* Rempublicam, quamquam omnium prudentissimus, si redires? Jam primùm consilio *c* locus nullus est, dum in deliberando persona consentiù pondus sententiis facit. Quando resistitur potiori, quando ceditur pari? Dehinc præsens status non sapientiam, sed fortunam requirit. Defectum timemus annonæ, pulsus omnibus, quos exerto & pleno ubere Roma susceperat. Fors fuit, ut his remediis convalescamus. Quanto nobis odio provinciarum constat illa securitas? Dii patrij facite gratiam neglectorum sanctorum! Miseram famem pellite. Quamprimum revocet *d* urbs nostra, quos invita dimisit. Plura tecù loqui, quàm necesse est, de adversis communibus non liber. Cura ut valeas, & quicquid humanâ ope maius est, Diis permitte curandum. Vale.

EPIST. VIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

REDITÆ sunt mihi primæ litteræ tuæ, tam breves, tam festinatæ, ut iter tuum viderentur imitari. Sed si mihi credis, non est in illis *e* desiderata prolixitas. Omnia enim, quæ de amplitudinis tuæ prosperis nosse cupiebam, succinctâ enumeratione complexus es, quantâ valetudine vigeres, quâ celeritate perfectus sis, quid in æterno Principe serenitatis inveniris. Ausim dicere, uberiorem rebus, quàm verbis fuisse illius epistolæ paginam. *f* Nam multa erât, quæ gaudere deberem, cum essent pauca, quæ legerem. Tu tamen post hæc memento, etiam familiares chartas rigare facundia tuæ copiis. Neq; enim te exhaurit, quòd ad euntium preces indefesso absolvis affatu, quòd venerandi Principis *g* mentem loqueris, & oracula.

E 4

Sint

a Ita Lect. & Scotop.

b Ita Ms. Pith. vulg. curam p. c Sic Ms. Pith.

d Ita Ms. Cuiac.

e Ita omnino Ms. q. d. non desideravi.

f Sic optime ad sensum, nihil mutandum.

g Ita optime Iuvenus. oracula sunt verba Imp.

Sint ista prima; nec tamen sola. Tantum namque publico usui à te patior impendi, ut nihil solatijs meis detrahas. Vale.

EPIST. IX.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

ET tui cultus, & mei officij gratiâ quælibet ad scribendum amplectenda esset occasio; tantum adest, ut eam prætereire debuerim, quam civis ingessit. Agnoscis enim *a* de septem montibus virum, & domi cognitum bonitate generis, & foris *b* aetate militæ: pro quo mihi apud te loqui longum non est necesse. Commendatio enim præstari debet incognitis. Huic verò ad conciliationem gratiæ tuæ sufficit, quod & Romanus, & amicus est. Vale.

a Sic Ms. Gif. h. e. civem Romanum. eleganter. Roma enim ἐπιτολιος, septicolis.
b Sic vulg. Lect. arte. Græc. societate.

EPIST. X.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

IUSTITIA quidem suffragium non requirit; sed amicitiarum plerumque respectu, causarum celeritas adjuvatur. Quorsum istud inquires? Ut noverit exitiâ dignatio tua, sperare quidem virum laudabilem, *c* [Charissimū ex Comitibus,] de negocij qualitate, quod optatum exitum possit adipisci: sed intelligere, cessurū sibi aliquid ad promerendum studium Cognitoris, si meis litteris fulciatur. Quæso igitur, ut eius, quem fraternâ affectione complector, orata promoveas. Quæ idè commendanda suscepi, quia *d* mores petentis expendens, & qua esse præsumpsi. Vale.

e Hac verba absunt. à Ms. Pith. nec faciūt ad sensū. Tollenda igitur.
d Ita Mss. Cuiac. & Gif.

EPIST. XI.

AD Idus Novembres Romam regressus (nam te quoque idem esse facturum putavi) adventum tuum impatienter opperior. Et sanè scio litteras meas tibi haud longè ab urbe reddēdas. Nam sanctus Patrius, quem Præsulem itineris tui esse voluisti, brevi te affore

affore nunciavit. Dij vertant bene! Pro tempore pauca libavimus; sed fabulis plura servamus, Vale.

EPIST. XII.

SYMMACHVS FLAVIANO FRATRI

SPATIARI in foro Urbis æternæ post acceptas à me litteras plerosque cognovi; et si a nimis vere- a Ita Ed Sci-
or, ne quid fraudis admiserit simulata properatio. Me- op.
ritò apographa epistolarum mearum, simulque hominum nomina relegenda tibi subieci. Tu vicissim mihi de singulis aut impleti officij fidem nuncia, aut violati prode perfidiam. Non minore sanè curâ cupio cognoscere, an omnes obsignatas sumperis eo annulo, quo nomen meum magis intelligi, quàm legi promptum est. Nihil autem fuisse, quod metuâ publicari, decursis exemplaribus judicabis. Nec est ulla inter nos causa secreti. Aperto pectore officia pura miscemus. Nihil in conscientia latet, quod scriptorum cuniculis occultatur. Sed æquum est, ut simplicitati nostræ non sinamus illudi. Neque enim diligentia mea debet admittere proditorem, quia cautio præstitit, ne timerem. Vale.

EPIST. XIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

CUM civiles & bellicas laudes Domini nostri Theodosij stili honore percurrem (magis enim contigisse me omnia, quàm satis fecisse singulis fa-
teor) etiam leges eius bonis pacis admiscui; quas ut noveram priscis ademisse admirationem, ita reservasse novis parem gloriam non putabam. Verùm hæc recens sanctior de fideicommissis, & codicillorum commodis ab optimo Principe in æternum repudiatis, tantum claritudine egreditur lucem superiorum, quantum o Ita Ritt. & Jur. ex Mss. Gifan. nec improbat Sci-
augustius est, b Regenti sibi, quàm subditis modum op.
ponere. Atque utinam privata avaritia mentem latoris intelligat, & mores de legibus trahat! Neque enim la-

a Sic Ms.
Gif. & Full.
h e. iam re-
cepta, & ufi-
tata. Vulg.
suspecta.
b Sic ed. Sci-
op. iur. ad se.

ter, quid sponte ceteros velit facere, qui a suscepta compedia prae mas exhorruit. Ergo certe vereor, ne improborum sitis ad b rem existimet pertinere quae stit caducum, si atque innocentium causa deterior, si ad eos tantum falsi redeat occasio, qui neque lege, neque pudore cohibentur. Ergo quia Dominorum conditio restrictior est, privatis cupiditatibus medicina juris occurrat. Frigent jamdiu apud homines criminosos vetera decreta, quorum vigor cum latioribus suis occidit. Tantumdenud legibus severitatis addendum est, quantum flagitia creverint. Alioquin, si majoris partis desertur emendatio; frustra se a speris sanctionibus solus Imperator astringit, qui semper bonus & integer moribus fuit. Vale.

EPIST. XIV.

SYMMACHVS SYAGRIO.

Con.
c Ita Lect.

AURELIANUM filium meum, qui nunc cohortes urbanas gubernat, in amicitia tu te jubente suscepi. Unde factum est, ut ei commendationem, quam prius de te meruit, non negarem. Neque enim tibi videtur oneri fore, quod ipse fecisti. Peritio autem e pudentissimi juvenis de infortunio soceri sui nata est, cuius iste factum non tueretur, sed lapsum desiderat sublevari. Facito quod soles rogantis intuitu: & si quid negotio justitiae deest, remitte pietati. Vale.

EPIST. XV.

SYMMACHVS SYAGRIO.

d Ita & Syll.
disting. Lect.
e Sic Ms.
Fith. & Lect.
Vulg. veritate.

MODESTISSIMIS & tui amantibus viris Marcello & Romano, magis ex usu amicitiae, quam in effectum commendationis litteras dedi, ne quid apud te adjicerem jam probatis Nosti hominum verecundiam, d diligens studium: de officiorum e varietate non dubitas. Quis ergo locus testimonio meo superest, cum tuo de illis iudicio nihil possit accedere? Et tamen, si cumulum sibi addi plena patiuntur, qua-
so

so a subintelligant, meis precibus auctam, circa se tua gratiam. Ita fiet, ut mihi quoque acceptum referant, quod ipsi a te sine adstipulatore meruissent. Vale

a Ita Ms.
Gif. & Sciop.

EPIST. XVI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

SIncedum filij mei Nicasij laudabiles mores, & honestum institutum didicisti; b accipe locupletissimum vadimonium meum c Promotum, virtute & humanitate conspicuum: cui jamdiu d natalis familiaritate ociatur, & bona optimi juvenis de illius expende judicio. Justa enim conjectura est, quæ de amicorū pondere & æstimatione colligitur. Nam meæ adstipulationis minor causa est, cum superioris persona præponderet. Cuius honori tribuendum est, ut à te, non ut novus subdendus examini, sed ut jam probatus habeatur Vale,

b Ita ex Ms.
Gif. correxit
Sciop.

c Ad quem
infra l. 3. epistole sunt.

d Sic Ms. Gif.
& Fuld.

EPIST. XVII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

SOLET generalem salutationem familiaris sermo præmittere. Hanc ego impensus tibi voto optare studeo, quam stilo dicere. Ergo ad vicem verborum solemniū scitu digno complectar. Filij nostri in sinu aviæ etiam nunc morantur. Da veniam, si annis gravis, & interim solatio tuo carens femina, tenaciter retinet secundum levamen ævi ac solitudinis suæ. Nos tamen alteri eorum viæ instrumenta, alteri in societate consilij, comitem præparamus. Tibi peregrinationem senio esse, invitus audivi, vel quod est dictu dignius, parum credidi; cum patriæ bona & pignerum gaudia in optimi Principis dignatione e possideas. Quare abjice Bajanas cogitationes, & virtuti infructuosam quietem. f Omni ocio labor hic tuus lætior est. Amplectamur monito amabilem sub amante miliciam.

e Ita Lect.

f Ita supplet
Ms. Cuiac.

Vale.

EPIST.

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

*Coniunge cum hac epist. 34. & 35 lib 5.**a Sic Ms. Cuiac.**b Ita Sciop. h. e. Si Hephæstioni modus vel temperamentum defuit.**c Sic ed. Iur. Sciop.**d h. e. qui conquestus est de te, quod ab amore Hephæstionis inimici sui te non patereris abstrahit; ne itaque nunc illi satisfacias Hephæstionem despicendo.**e Quia scilicet Flavianus in vitis filium suū à se dimissurus videbatur. Ita Ms.**Cuiac. Ed.**Sciop**f Sensus est: In castris nihil opus esse duobus Florianis; alterū igitur, nempe filium Romæ remittendum esse. Caltra opponit facibus.**Sic ed. Sciop.*

ITA votis in te meis felix eventus arrideat, ut ego graviter fero, fratrem *a* Hephæstionem per te mihi cognitum, per se probatum, nescio quid amaritudinis incidisse. Et quia virtutum tuarum contemplatio facit, ut illius fortunæ applicem, quod apud te minore momento est; ad preces versus, ut tibi respondeas, famamque cogites, rogo. Præsta hoc contubernio, præsta iudicio tuo, ut tibi nō desit patientia, *b* si illi modus defuit, *c* Nolo videaris despectu amici, satisfacere cuidam nuper Romā regresso, *d* cuius apud nos querela auxit gloriam tuam. Certè Eusebius medicorum potissimus obsequio tuo à me traditus, & ad leniendas opportunus offensas, jam poterit amara condire: de cuius facietijs duo spondeo, nec Hephæstioni temperamentum, nec tibi defuturum esse solatium. Vale.

EPIST. XIX.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

EN tibi filium nostrum, quem solatio decerpimus nostro, dum desiderio tuo cedimus. Tandem sultus charo levamine redi in gratiam prioris lætitiæ. Sed si accedis sententiæ meæ; tibi primū paternum animum visu pignoris foveris, utilia antepone jucundis, juvenemque ad civiles fasces *e* contende dimittere. *f* Quod tibi in castris coram duobus? Hæc consilij mei forma est. Facies ipse, quod prudentiā maiore delegeris. Plura enim videt, qui coram de rerum conditionibus iudicat. Ego quod loquor, vortum est: tu de adpositis adsume iudicium.

Vale.

EPIST.

SYMMACHVS FLAVIANO FRATRI.

SUCCURRE *a* fidei, quæ officijs amicorum debitorum me diutius non patitur. Fratres mei, Romanus atq; Magnillus, clarissimi viri, jamdudum me religionis meritis nexuerunt. Et quamvis præmia non refoſcant, quæ ſolet minor expectare fortuna: *b* acrius tamen animum meum ſæpius honeſtate conveniunt. Mentiar, ſi mihi ad præſtandum deſſe tempus allegem, quia potentia mea de tui honoris viribus æſtimatur. Fac oro, ut effectu honoris ſui ſentiant, pro concordia, quæ mihi tecum eſt, quicquid deſertur uni, ab utroque deberi. Vale

a Ita Ms. Cuiac.

b Sic diſt. cū Iurato.

EPIST. XXI.

SYMMACHVS FLAVIANO FRATRI.

OFFICII mei ratio ſuaſit, ut ſcriberẽ, quando ea eſt perſona litteras redditura, ut plus de tuo iudicio, quàm de meo ſperet auxilio. Itaq; omnia, quæ mos eſt litteris explicare, ipſi potius narranda deſego: à quo amplitudo tua, & quæ de me cognitu digna crediderit, & quæ ipſius fortuna poſcit, accipiet. Vale.

EPIST. XXII.

SYMMACHVS FLAVIANO.

REPARASSEM *c* jamdiu corpusculi mei valetudinem, ſi frui agrorum ſalubritatem potuiſſem. Sed nunc intuta eſt latrocinijſ ſuburbanitas: atque idẽ præſtat macerari otio *d* civitatis, quàm pericula ruris incidere. Tuis tamen litteris proficere ſanitate meam ſentio, quibus beneficia Domini noſtri Theodoſij frequenter enumeras, & *e* augeri merita tua magnis præmijs aſſeveras. Et illi quidem ad agendas gratias lingua tua ſufficiet. Ego pro mediocritate ingenij mei *f* viro excellentiſſimo noſtriq; in Flaviano

e Ita Mss. Fuld. Gif. ed. Sciop. d Sic Ms. Gif. & Bertin. Iur.

e Sic Ms. Pith. f Ruffinum intelligit. videri infr. l. 3. Ep. 81.

num voti socio, vicem laudis exsolvi. Sed etiam tempus est, ut ipsum illum redire patiaris, pro quo obligati sumus. Quousque magistratum longinquæ provinciæ solatio tuo vendicas? Nulla de uxoris utero causatio est, cuius expectationem maturus partus absolvit. Vale.

EPIST. XXIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

a Sic Ms. Giff. ed. Sciop. Lect.

b Ita ex Ms. Sciop. h. e. tantum abest, ut ipse sis & quo animo, ut etiam amicos ob peregrinationem tuam sollicitus reddas.

PUTABAM *a* tot monitis atque exhortationibus meis aliquid animo tuo accessisse tolerantia. *b* Enimverò tu etiam reverendas necessitudines nostras peregrinationis sollicitas. Sed quid promovet ista con-questio? Non ferunt impatientiam tuam, quibus reditus in voto est. Vident enim sub quibusdam æmulis civibus excessum celere nihil laudis habiturum. Quin assume constantiam, & quid deceat magis, quam quid libeat, expendere: præcipuè cum ipse fatearis, in amore Domini nostri Theodosij venerabilis Principis, omnium te charissimorum pignorem gratiam reperisse. Vale.

EPIST. XXIV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

c Ita Ms. Cuiac.

SIMPLICIUM Agentem in rebus pænè in portâ Flaminiâ retentavi, ut ad te pauca, & non omittenda dictarem. Filius noster Flavianus Romam pridie Kalendas Martias venit, & brevi *c* iter in Asiam secundis auspicijs ordietur, quod idè par fuit indicari, ut sollicitudinem, quam de morâ eius hucusque tolerasti, spes promissa detergeat. Vale.

EPIST. XXV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

d Sic Ms. Fuld.

ABUNDAS quidem consilij, in omnem *d* rei usum paratus, & sapientiæ cultus artibus, monitore
non

non indiges. Sed fas est, *a* ut meas quoque vigilias aliquid privatis negocijs tuis conferre patiaris. Quare si quid præmeditarum utriq; nostrum stilus fraternus ingesserit, constantius exsequere, tanquam duobus probatum. Si quid ibi adhuc novum legeris, a te inventum puta, quod ab amante suggeritur. Subieci capita rerum, quia complecti litteris fastidij fugâ nolui. Tuum erit insinuatâ trutinare. Ita enim meo officio functus sum, ut tibi iudicium reservarem. Vale.

*a Ita Ms.
Cuiac.*

EPIST. XXVI.

SYMMACHVS FLAVIANO.

BAIIARUM solitudine vehementer offensus, Puteolis malui commorari. Juvat enim nos istius loci salubris habitatio. Dehinc si ad iutu Dei optata processerint, Capuam paramus excurrere, totumq; hunc mensem Novembrem diversis Campaniæ locis, atque urbibus deputamus. Hæc est *b* nostri summa propositi. Sed ut animus alacrior destinata promoveat, vestris alloquijs erigendus est: quando quidem sanitatis vestræ & felicitatis indicio nihil antiquius *c* aestimamus. Verum hoc pro insigni religione sponte facietis. Atq; idè non est necesse, voluntarijs officijs aculeos exhortationis adhibere. Interea quod te, mi frater, affore polliceris, vehementer amplector. Atque utinam te domus tota comiretur! ut & nobis lætitiâ plenior tribuat adventum omnium, & tibi causâ non sit, citius in patriam recurrenti, desiderio & amore remanentium. Vale.

*b Sic Ms.
Cuiac.*

*c Sic Lecti
Sciop.*

EPIST. XXVII.

SYMMACHVS FLAVIANO FRATRI.

QUAMVIS litteras meas fama prævenerit, quæ exoneratum te publicis necessitatibus nunciavit: tamen quò fidelior esset assertio, scriptis confirmo tumorem. sed licet publicæ rei absolutione læteris, volo

te

te adversum incerta muniri: videlicet ut sub Actorum confectione tuorum, si adhuc retines potestatem, vel Vicariæ Præfecturæ, quæ tibi poscenti æqua non deerit, diligentia tuæ ratio digeratur: quæ possit ostendere, quot numero animalia collocaris, & quo apparatu intruxeris mansiones, & quantum in titulis fiscalibus a exigendis tua cura promoverit. Hoc enim testimonio adversum omnes vel fortuitas querelas, vel affectatas insidias protegêris. Vale.

a Sic Ms. Tur.
at Pith. habet
promoven-
dis.

EPIST. XXVIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

ARGUE, ut vis, rerum consilia post exitum, & mihi vitio verte, quod contemptum sui Præfectura cō-questæ est. Facile accusatur desertus auxilio. Atq; idè in me recipere malo erroris confessionem, ne aut amicos negligentia, aut adversarios asperitatis incessam. Fuerit fortunæ, non conscientia meæ, ut victus viderer, qui necdum cœperam litigare. At etiam scribis, causis similibus abstinendum. Vides quantum liceat eventui. Oblitus es morum meorum. Ego verò solita verecundiæ ignavum quoque jungam timorem, & litteris tuis agam gratias, quæ me depositâ juris, & amicorum fiducia, ad omnium injuriarum silentium cohortantur. Vale.

EPIST. XXIX.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

PRO optimis viris quisquis intervenit, non magis illorum videtur juvare commodum, quàm suum commendare iudicium. Quare in eo, quod fratris mei Maximi desideria litteris prosequor, non tam illi usui, quàm mihi laudi est. Est enim vita & eruditione liberalium disciplinarum pariter insignis, neque ulli præstantium Philosophorum secundus, ac propterea tuâ familiaritate dignissimus. Cuius tibi negotia cum in rem b missus absolverit, quæso ut humanitate, quâ clarus

b Sic Ms.
Tur. ad. Scip.

clarus es, justas petitiones ingravato auxilio profecquaris. Vale.

EPIST. XXX.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

QUO animo acceperim Siciliensē negocium vulneratum, facile coniectas, qui me noveris in alienis quoque judicatorum iniquitate morderi. Quin etiam consilij imprudentis à te arguor *a* ob amissa. Rectè agis. Cur enim speravi contumeliam sacri *b* auditorij vindicandam? Cur de amicis legitima & iusta præsumpsi? *c* Et quò redacti sumus? Justitiam perdidisti, dum exspecto vindictam. Jam illud, quo pacto dilvā, quoddam Probus mitior iudicatur, qui in præiudicium vel invidiam possessionis meæ parvi agelluli *d* retentionem cessit, cum illi tota mulierculæ *e* promitteretur hæreditas? Nam referendi hæc sola Præfecto urbis ratio fuit; non ut receptarum appellationum pœnam Siciliæ Rector exsolveret; sed ut iniuriam suam sacri auditorij Cognitor vindicaret. Nunc rescriberetur in causam, post victoriam meam, contra sententiam Præfecturæ, cui pars adversa consentit? Si ratio ad fortunam negocij pertineret, *f* & supplementa, vel *g* refulgatorios iurgantes dedissent; rogo, de quibus actionibus iudicabitur, quas in Sicilia post appellationem meam pars una deprompsit, quibus tyrannicorum temporum Gesta sociata sunt? Tanti est invidia mei, & grata aliquibus reprehensio. Cede adversantium voluntati, & Domino nostro invictissimo Principi Theodosio semper Augusto dignare suggerere, non pluris apud me divitias valere, quàm famam. Bonum de me iudicium parentis publici, conservatoris mei, cuivis antepono patrimonio. Si placet, *h* ut omni meâ hæreditariâ possessione decedant, lex mihi erit, quicquid omnium Dominus placatâ auctoritate censuerit.

Vale.

F

EPIST.

a Sic Ms. Gif.
h. e. ob causam amissâ
b Ita Ms. Gif.
Lect. & Sciop.
c Sic omnes Ms. Gif.
Fuld. Bertin.
d Sic bene ex Ms. Fuld. Sciop.
e Ita Ms. Gif. ed. Sciop.
Lect. Al.
permitteretur.

f Sic Ms. Gif.
g Ita Ms. Gif. tur. Lect. ed. Sciop.

h Sic Ms. VVovv. Lect. & Ms. Fuld.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

SCIO te amicum iustitiæ, & amantem mei. Et vereor
a ne suscipias ullum pro absentis existimatione
 certamen; atque in te aliqua odia detorqueas. Peto igitur
 quiescas. Erit fortassè copia mihi asserenda quâ-
 doque veritatis apud æternum principem Dominum
 nostrum Theodosium, cuius erga me favor fecit, ut ali-
 quid interim molieretur invidia. Non puto bonis
 temporibus eam causæ meæ *b* conditionem futuram;
 quæ sub tyranno fuit, cuius litteris ad Marcellini sug-
 gestionem datis homines meos scis esse multatos.
 Quod in Panegyrici defensione non tacui. Vale.

EPIST. XXXII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

REDDET tibi litteras meas, qui tuas mihi debuit
 exhibere. Neque enim eadem nobis silentij excu-
 satio, quæ tibi suppetit. Te multiplex actuum publi-
 eorum *c* turba circumsonat: Ego ab omnibus nego-
 cijijs feriatu, triste ocium tero. Et quod tui honoris
 gratiâ ante faciebam, nunc meo assumo solatio. Levatur
 quiippe ægritudine animus, quoties in officia ami-
 ca dirigitur. Me ex vero, non ad *d* gloriam loqui, seces-
 sio mea testis est. Nam cum dolore faucibus astuarem,
 sedem dominæ communis Parentis quasi fanum ali-
 quod Dei salutaris accessi. Nunc eius consilio vulnus meum
 in cicatricem convenit. Illius acquiesco monitis, *e* il-
 lius ope respiro. Assunt etiam cæteræ venerabiles ne-
 cessitudines tuæ: & quod me præ cæteris iuvat, tui
 cotidie blâdam commemorationem sermo noster ex-
 ercet. *f* Quâ de re inter Campaniæ terminos maior pars
 ætatis agitabatur, quando & præsentia *g* placer, &
 ea conditio est Patriæ, ut qui excludi per improbos
 possumus abesse, interim velut ex nostro
 arbitrio debeamus. Vale.

EPIST.

a Ita Ms.
 Gif. Fuld.
 Bene igitur
 ed. Sciop.

d Sic bonè
 Ms. Iur. ed.
 Lect. Sciop.
 Ms. Cuiac.

c Ita Ms.
 Pith. ed. Sei-
 op.

d Ita omnino
 Ms. Cuiac.
 Ed. Sciop.

e Sic Ms.
 Gif. & Sciop.

f Ita Ms. Gif.
 Fuld. & Va-
 sic. nec non
 Pith.
g Sic ydem
 Mss. eod.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

RELATIO viri Spectabilis fratris nostri Vicarij indignitatem deprehensi sceleris eloquetur. Atq; idè non est necesse, ut dictu & auditu nefaria noster sermo recenseat. Unum est, quod mea petitio, & cæterorum vota desiderant, ut pro justitiâ tuâ inultum esse non sinas, quod exemplo gravissimum erit, nisi ausus aliorum vehemens pœna compresserit. Fama est, Ampelium *a* & quosdam alios de Sardinia, ut asseritur, Senatores in crimen adductos, Forum competens observare præceperis. Hos nunc audio ad aliud iudicium esse translatos. Quare si ipse ita à te reminisceris iudicatum; æquum esse arbitror, ut statutis tuis adesse digneris. Vale.

*a Sic Ms.
Pith. & Lett.*

EPIST. XXXIV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

ADORNARE te reditum, quòd sacra *b* Deum matris appetènt, arbitrabar. *c* Tu indici unius iter promotes, nosque, & patriam post tergum relinquis. Illud, ut vis, amicorum *d* facilitate: quos si hæc morderet iniuria, in vicem malæ gratiæ saltim litteris abstinerent. Nunc verò officijs mulcemus abeuntem, & blanda animo tuo fomenta suggerimus, cum tu omnibus curam rei familiaris anteferas. Nam recordaris, hoc te præfamine epistolam texuisse: *Nihil hac atate tractandum pensis domesticis rebus.* Quod ego, dum contemplor, venam morum tuorum, scio ludo esse conceptum. Quando enim sublimitas ingenij tui curis vilioribus flecteretur? Censeo igitur alijs dare verba mediteris, qui sanctum penetral animi tui nesciunt. Mihi uno

*b Ita bene
Mercerus.*

*c Sic bene ad
sensum ex
Mss. suis Sci-
op.*

d Ita Lett.

F 2

genere

genere satisfacies, si remotis epistolarum defensionibus ipse remeaveris. Vale,

EPIST. XXXV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

EGO quoque in scribendo formam vetustatis amplector, nimisque miror, quod mihi librarij error obreperit; qui solitus epistolis meis nomina sola præponere, usum simplicem novellâ adiectione mutavit. Sed id potius casu, quam a consulto factum liquebit, si recorderis, superiores nunquam istiusmodi titulo sorduisse. Et tamen utcumque res accidit, gratulor novi aliquid oblatum, quod me à solito respondendi genere vindicaret. Quousque enim dandæ ac reddendæ salutationis verba blaterabimur, cum alia stilomateria non superpetat? At olim Parentes etiam patriæ negocia, quæ nunc angusta, vel nulla sunt, in familiares paginas conferebant. Id quia versis ad ocium rebus omisimus, captanda sunt nobis plerumque intentata scribendi semina, quæ fastidium tergeant generalium literarum. Juvit igitur me culpa, quam *b* delui, & si non fallor, tibi, quoque viam dedit inusitata referendi. Vale.

a Sciop. ed. consultu.

b Ita Ms. Gif. Jur. Vulg. dilui.

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

c Sic Ms. Gif. **E**RGO *c* aded complacitum est communi parenti, ut te longius, quam vellem, necesse sit detineri? An tibi *d* urbanorum tanta vitatio est, ut expectationem meam piâ causatione frustreris? Et revera mihi hîc agitur, aut dicitur, quod bonus animus, & sincera natura possit amplecti. Sed utcumque ista sunt, si Romæ ageres, adiutu inter nos mutuo fortassè mitescerent. Nunc graviores rerum omnium offensiones, utpote solus, experior. Exempli causâ unum accipe, de quo reliqua coniectes. Prætextato nostro monumenum

b Ita Lef.

rum

tum statua dicare destinant virgines sacri Vestalis antistites. Consulti Pontifices, priusquam reverentiam sublimis sacerdotij, aut longæ ætatis usum, vel conditionem temporis præsentis expendere; absque paucis, qui me secuti sunt, ut *a* eius officium statuerent, adauerunt. Ego, qui adverterem, neque honestati Virginum talia in viros obsequia convenire, neque more fieri, quod Numa auctor, Metellus conservator religionum, omnesque Pontifices Maximi numquam antè meruerunt: hæc quidem filii, *b* ne sacrorum æmulis enunciata noxam crearent, *c* inusitatum censebunt. Exemplum modò vitandum esse rescripsi, ne res iusto orta principio, brevi ad indignos, per ambitum deveniret. Ne longum loquar, ipsa verba ad te misi bonis probata, sed numero fortasse vincenda; licet in decretis Pontificum non sit eadem forma, quæ Curia est. Sed hoc quoque parvi faciet inscientia. Quod si tu adesles, multum duorum sanitas promoveret. Quare ubi primùm ex incerto morbi parens communis emerferit, redde te mihi, ut nobis æquiores vitæ cursum faciant participata solatia. Vale.

EPIST. XXXVII.

SYMMACHVS FLAVIANO FRATRI.

NE QUEO definire, quæ potissimùm mihi describendi *d* forma conveniat. Ea quippe iamdiu in temperantia *e* variorum rumorum; *f* ut neque decipere falsis, neque sollicitare veris amantiſſimos mei debeam. Spes tamen, quæ rerum semper adversarum patientiam suadet, in tuto est. Etsi aliquid commoditatis attulerit, nequaquam morabor in dex esse meliorum. Vale.

a Sic Ms. Gif.

Fuld. Berin.

Sensus est.

Pontifici nonnullos annuisse, ut statuant Vestales Prætextato statuerent.

b Ita optimè dist Mercet.

c Hæc verba non sunt in omnibus Mss. & commodè abesse possunt.

d Sic v. cod.

lur. Al: ratio.

e Ita Ms. Gif. Cuiac.

f Sic bene ydem Ms.

EPIST. XXXVIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

*a Sic ex Ms.
Gif. ed. Sciop.
At; nullius.*

*b Ita Ms.
Iur. ed. Lott.*

FELII mei Parthenij adventus a nullis postulat commendationum lenocinijs adiuvari. Sed accessurū gratiæ existimo, quòd eius præsentia etiam meus sermo coniungitur. Ex ipso Romæ gesta noscetur, licet scriptum fama prævenierit. Neque enim res magnæ, & insperatæ in secreto se habere patiuntur. In bonam partem plebs nostra mutat: aded utiugiter seditiosorum pœna poscatur, & iam terga dederint insolentes. Multis nō opus est. Neq; enim quicquam narrandis debeo derogare, qui rerum plenitudinem venturo ad vos indici reservavi. Vale.

EPIST. XXXIX.

SYMMACHUS FLAVIANO.

*c Ita bene v.
cod. Iur.*

HORUS Philosophus, vitæ atque eruditione præcipuus, jamdiu mihi charus & amicus est; & inter prima numerat dona fortunæ, si optimis quibusque jungatur. Studens igitur ad effectum desiderium eius adducere, quæso te, ut & sui meriti gratiâ, & in honorem commendationis meæ, inter c familiarium tuorum præcipuos, atque honorabiles censeatur. Vale.

EPIST. XL.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

IGNATIO meo gratulor, quòd nostra in eum diligentia tuo amore vincatur. Factum est, quod volebam: nam parcio rem de illo testimonij cautionem præmiseram, quàm sentire cœpisti. Nunc si qua meorum actuum scire postulas, explicabit. Tanta illi est virtus, & utriusque nostrum ex familiaritate fiducia; ut & de me nihil possit ignorare, & apud te nihil occultare. Vale.

EPIST.

EPIST. XLI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

VOLUNTARIA beneficia tuâ petitione prævenio, ut quæ tuâ sponte tribuis, ego videar impetrare, & bonum naturæ tuæ in gratiam meam transfereat. Nicagoram clarissimum virum Siciliae fascibus functam, sub custodiam adesse iussi. Hunc tibi & suæ vitæ integritas, & merita fraterna commendant. Accedit illi ad prærogativam precatio mea: *a* qui etsi spero probitati eius responsuram beneficentiam tuam; sed tamen postulo, ut sanctissimo juveni in bonum vertat exhibitionis occasio. Vale.

a Sæ Mss.
Prth. Sciop.
ed.

EPIST. XLII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

COMMENDAVERAM tibi dudum Macedonij viri clarissimi filium, quum foro tuo nomen dedisset. Credo eam rem pro studio meo juveni *b* commodasse. Sed quia parentibus nihil satis est, & efficacior quibusdam videtur petitionis iteratio: rogatus denique postularum retexo, non ut novam causidico benevolentiam præstes, sed ut jam tributam digneris augere. Meo autem nomine quæso te, ne sic desiderium repetitum esse conjicias, tanquam me prius impetrasse diffidam. Vale.

b Ita Iuv. correxit: optimè

EPIST. XLIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

MERITA Sexionis, qui ante hac Calabriam *c* rexit, multi in bonam partem loquuntur, eaque propter, ut suffragio tuo à me committeretur, orarunt. Est humanitatis & consuetudinis tuæ, alijs quoque *d* placitos amore dignari. Ergo si nihil est, quod resistat precantium voluntati, effice, oro te, ut Sexioni apud te profint & mea verba, & vota multorum. Vale.

c Ita ed. Sæ.
op. & Græc.

d Sic Bæf.
Ms.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

a Sic ed.
Lectij.

PALATINO s iniuriæ reos, quos Brutius celsitudo tua præcepit exciri, miles de a Prætorio missus, exhibuit. Sed cum sacro auditorio eadem causa compereret; dominus meus, parens noster, præfectus Urbis, auctoritate iuris, & fiducia tui, personas sibi ac b negocium vendicavit. Quod ed scribo, ut noveris Apparitori iustam subesse rationem, qui & parenti tuo celsi, & legibus. Vale.

b Ita Ed. Sciop. Lect.

EPIST. XLV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

c Sic ex Ms.
Bessar. leg.
Sciop.

QUI e Deum beneficio potiuntur optatis, venerari ipsos coram datores bonorum, gratiæ instar existimant; ut nunc frater meus Pæonius vadatus opimo testimonij tui munere adire properavit parti honoris auctorem. Commendarem tibi optimum civem; si posses parvi facere, quem dudum altius protulisti. Superfedendum est igitur his verbis, quæ suffragari proficiscentibus solent. Neque enim vana spes est validiora fore apud te merita præsentis, cum absentem favore respexeris. Vale.

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI

FERUNT Socratem, si quando excidit cupitis, aut destinatis, id sibi utile, quod evenerat, æstimasse. Nam meriti sui securus interpret, ea coniectabat esse meliora, quæ casus dabat, quam quæ animus appetebat. Sequor sapientis exemplum, & in bonam partem traho, quod Saxonum numerus morte contractus, intra summam decretam populi voluptatibus sterit, ne nostræ Editioni, si quid redundasset, abscederet. Nam quando prohibuisset privata custodia desperatæ gentis impias manus,

manus, cum viginti novem fractas sine laqueo fauces primus ludi gladiatorij dies viderit? Nihil igitur moror familiam *a* Spartaco nequiores; *b* velimque si tam facile factu est, hanc munificentiam Principis, Lybicarum largitione mutari. Nam gladiatorum idoneos communi cura prospiciet; quæ pars in apparatu Quæstorio prior est, ut *c* Auctoramento lectos longus usus instruat. Nostros, quibus Urforum lectio & comparatio jam pridem credita est, pervechos ad te teporis æstimatione non ambigo. Sed si cursualium præpositorum avaritia retardantur, erit beneficentiæ tuæ *d* moras, quibus tenentur, absolvere. Vale.

a Sic Mercatus. Lect. Spartacus belli civil. excitator fuit.
b Sic Ms. Pith. lxx c Sic Lectus & Grut.

d Sic Bess. Ms.

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

OPE Deum secundâ navigatione, & facili itinere ad destinata pervenimus. Appetebat commodum tempestiva hora convivij. Ubi curare corpora cibo cœpimus; adcurrit qui mihi amabiles litteras, tuas, simulque *e* à te captas è mari copias exhiberet, quæ nobis esui mox fuere. Nam libuit indulgere genio, postquam parvulum nostrum periculo exemptum spes optata respexit. Habes omnem rem: cura, ut valeas, & patriam tui amantem quàm primùm revisas, bonâ parentis, ut spero, veniâ, cui mox peractâ Iustrali solemnitate redderis. Vale.

f Ita Ms. Fuld.

EPIST. XLVIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

AD tertium nonas Octobres primo lucis respondi litteris tuis, quas pro interiectu itineris, quo nunc distinemur, ante *f* meridiem sumere debuisti. Sed ut scripta ad vesperam mihi reddita prodiderunt, meum officium, meamque curam tabellarij lentitudo suspendit. Ego tamen huic moræ succensere non possum.

f Ita Ms. Bess. Ed. Sch.

a Ita ed. Lect.
v. c. Iureti
iuraverit.
non placet.

Defuisset enim tibi causa sermonis iterandi, si maturè
responsa nostra legisset, quæ confido iam tradita: nisi
fortè de nouò aliquis ex urbanis diuitibus infessor viarū
scripta nostra a furetur. Dij illos mentibus suis pu-
niant! Nunc ad quæ sita redeamus. Humor, qui par-
vuli nostri pectus obsederat, atque importunam tus-
sim ciebat, magnâ parte tenuatus est: itaque spiramen-
ta faucium libera nihil iam stridulum sonant. Deûm
benignitas velit processum sanitatis eius in solido col-
locare. Nos ut à metu præsentium respiravimus, ita
voto futura munimus. Vale.

EPIST. XLIX.

SYMMACHUS SYAGRIO.

SCRIBERE hucusque non libuit obstrepentibus
imbecillitatem querelis, quas indicare vitamus.
Hinc factum est, ut officium nostrum tua alloquia
præuenirent. Postquam divina ope sanitatis bono frui
cepimus, redit cura sermonis. Sume igitur litteras, se-
ras quidem, sed voto tuo & proposito congruentes:
quæ ut diu dilatæ sunt, ita desiderium sui indicio me-
liore pensabunt. Vale.

EPIST. L.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

ITER in patriam Diis auspiciis ordiemur, quod
tibi & antè compertum est. Sed religio monuit, ut
diei quoque certior redderis. Cras igitur viam nobis
disce relegendam. Et quia promissi servantissimus es,
fac memineris ad publicum solemne cõtendere: Vale.

EPIST. LI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

EMISERAM prior scriptum, quod in manus tuas
dudum præsumo venisse. Haud multum processit
horæ, cum aderat, qui à te mihi litteras exhiberet.

Decur-

LIBR
Decurâ oculis pag
pando inueni de
neo sermone præ
simplici. Quod
nos esse cogit
pudicam quæ

SYMMACH

R
EDITUS
quod gra

pro expectatio
cipite. Jam pen
ramus, tam in
velit. Spes quæ
reculari et in
na quidem terro
pud vos familiar
prædium nostrum
inane nomen vo
tercâ mordemur
iuria Collegium
Principibus et
opinionem, et Cæli
vocatur. Vale.

SYMM

F
U
rem d' com

Deorum. Alia di
lum et in
vina in
tj copios. No
nem ex
quæ op

Decursâ oculis paginâ requiri à me comperi diem ce-
ptando itinere destinatum. Sed hanc curam sponta-
neo sermone præveneram. Ergo respondenda con-
sumpsimus. Quid superest, nisi ut gratuler nobis ani-
mos esse cognatos? Nam quæ te scire velle præsumpsi,
priusquàm quæreres indicavi. Vale.

EPIST. LII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

REDITUS ac recursus in patriam, qui semper om-
nib⁹ gratus est, festinationi nostræ nequaquam
pro expectatione respondit. Causas si desideratis, ac-
cipite. Jamprimùm ut communia domesticis præfe-
ramus, tam frumentariam nostræ urbis nulla auget in-
vectio. Spes ipsa, quæ in adversis alere animos solet,
recusat effugium polliceri, cum sterilis annus ne semi-
na quidem terris commissa reddiderit. Dehinc ut a-
pud vos familiarem curam loquamur, urget Ostiense
prædium nostrum militaris impressio. *a* Nos legum
inane nomen vocamus. Dij viderint exitum causæ. In-
tereà mordemur non metu damni, *b* sed civitatis ini-
uriâ. Collegarum tractatus qui me exciverat, æternis
Principibus legandorum in Africam virorum reddidit
optionem. *c* Cessante ergò Patrum deliberatione non
vocamur. Vale.

a Ita Tur. huc
locum resti-
tuit.

b Sic correxit
Loeb.

c Ita ex Ms.
Bessar emen-
dandum.

EPIST. LIII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

FUNGERIS boni fratris officio. Sed desine memo-
rem *d* commonere. Notæ nobis sunt ceremoniæ
Deorum, & festa divinitatis imperata. Nisi fortè me so-
lum exsequi vicem tuam postulas, & ut ad solet res di-
vina mandati; mihi tuum munus iniungis. Fruere deli-
cijis copiosis. Nos mandata curaturi sumus. Sed me-
mento exactis ferijs participes facere luxuriæ tuæ,
quos tanto opere laborasti cōfortes habere jejuniij. Vale.

d Ita Ms.

EPIST.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

GRATIOSA est expostulatio, quæ requirit officium. Sed cum in scribendo nunquam residem gesserim voluntatem, frustra neglectæ familiaritatis accusor. Utor in eâ re testimonio hominum tuorum, qui dudum sibi epistolam traditam tabellarij vitio distulerunt. Volo igitur apud te servatæ amicitia mihi constare rationem. Nam vehementer injurium est, ex alieno peccato, nævum violatæ religionis attrahere, Vale.

EPIST. LV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

SPES bonæ valetudinis mari vicina delegimus. Sed nec dum auras salubres ventis obluçantib⁹ experimur. Hinc pigrior est matronæ ad sanitatem recursus: cui si quid refectionis dies melior adiecerit, optatum de eâ indicium non morabor. Urbanis negocijs, ut insinuare dignatus es, inquires monitor securus illudit. *a* Alieno enim periculo res inefficax & copiæ nocitura tentatur; ut cum vililitatis metus in angustias cœgerit civitatem; tunc opum validis quæstum augeat avara venditio. Hoscine homines arbitreris, qui plus amicis consilio nocent, quàm inimicis odio obesse potuissent? Sed nos publico dudum opere perfuncti, aliena fileamus. Dij meliora procurent: neq; enim gaudere dignum est, si qua mihi latus ex alterius errore proveniat. Vale.

EPIST. XVI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

IN maximis quidem rebus, quid mihi studij atque amoris impendas, frequenter adverti. Sed quoque crebri sermonis officia, utpote ex intimo affectu deprompta complector: quorum assiduitas cultum circa te meum pari lance compensat. Jucunditas verò

a *Im* expressit
Seb. ex Ms.

LIBER SEXTUS
est tanta est, ut laetitia
tari ad dei dæmonem, quam
omnium tanto magis
hinc studium, temper
que ceteris rebus
polimonia quod laudat
huc auro are legunt
ris obligat. Quam
non utatur, sed
crebrius facit
colloqui eosque
huiusmodi ceteris

SYMMACHUS

Dilecti domi abesse
veneremur
Arabiam et polimonia
nec disper ex vultu
littere superius
citat miscet. Im
ambiguum populum
nem tuam. Col
rei, sed & ob
ribus indicavit
Quantitas polimonia
tam. Vastat
ravit. Quo
ud delibet
tes: quom
positos, et
rū nomine
pollentem
qui
ceteris

verò tanta est, ut fatear me alloquio tuo potius iucitari ad desiderium, quam repleti. Ea quippe rerum omnium ratio atque natura est, ut qua humanis sensibus blandiuntur, nequeant æfferre fastidium. Itaque cum solvendis atque agendis gratis par esse non possim; facio quod solent improbi debitores, qui adhuc alieno ære depressi, cupiunt secundo nexu fœnoris obligari. Quare etsi numerosæ sint litteræ tuæ; non ut ingratus, sed ut muneris tui cupidus postulo crebriores. Facile autem conijci potest, quam vicem colloquij ociosus ipse pollicear, cum ab occupato huiusmodi officium impatienter exposcam. Vale.

EPIST. LVII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

DIu domo abesse decreveram, iucundumque ocium cum familiaribus nostris in suburbano Arabianæ exigebam. Sed quia Fors versat humana, nec semper ex voto destinata succedunt: Præfetti litteræ ruperunt ocium meum, quæ bonæ spei sollicita miscebant. Speciatim præsentiam meam *a* per ambiguum poposcerunt. *b* Non differo expectationem tuam. Collegarum tractatu Senatam commoveri, sed & oblationem faciendam scriptis secretionibus indicavit. Nihil publicatum, nihil lectum est. Quantitas postulata rei excessit opulentiam recognitam. Vastum silentium cunctis stupor subitus imperavit. Quo longius prodeunte placuit in tempus aliud deliberanda produci, ne *c* omitterentur absentes: quamvis ipse dixerim, Romæ, aut in proximis positos, vel evocari debere, vel consuli, *d* reliquorum nomine, de oblatione futurâ, ut statutis Ordinis polliceantur ad sensum. Habes omnem rem, de quâ quid sentiam, satis nosti. Tibi etiam si causa communis est, procul tamen abesse, ad solatium proficit. Vale.

a Ita leg. cum
tur.
b Sic emend.
Sch.

c Sic vulg. omnes.
d Ita Schopp.
ex ductu Ms.
probabiliter
correxerit. Nam
vulg. sine sensu
opini sunt.

EPIST.

EPIST. LVIII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

PAULD antè literas dedi. Nunc reddo responsa quia illis necessaria continentur: his salutatio sola præstringitur. Valemus, ut verum est. Si & tibi omnia prosperè fluunt, scriptionis fide commune bonum mecum participa. Vale.

EPIST. LIX.

SYMMACHUS FLAVIANO.

SVURBANUM prædium, quod viæ Appiæ adiacet, incolebam, cum mihi literas tuas in hoc missus exhibuit. Nosti rura quæ loquimur, ubi magnas ades in angustiis finibus collocavi. Hic dulce ocium (*a* si quid absque te dulce est) paulisper exegimus. Nunc Vestalis festi gratiâ, domum repeto, incertus maneamne cum civibus, an rursus in *b* vicina concedam. Tu quid agere decernas, (nam certè iusto diutius affuisti) debeo cognoscere. Vocat enim te in Curiam nostram Dijs auctoribus quamprimùm Cædidati mei designatio; cui supra omnes ornamento eris, qui nos vel affinitatis vel amicitia officijs prosequentur. Vale.

EPIST. LX.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

VACUI *e* apud Neapolim soli, quod mihi ex tuo adiacet, ut ades novas molirer, optaveram, tu mecum *opera d* Luculliana partiris. Et ne verecundia refuter oblatam, negas tui juris videri, quod ego meum fateor non fuisse. Parere, ut saltim gratiam tibi debeam. Neque enim fas est, malâ fide me recuperare, quod possum bonâ sumere. Adjicis præterea lenocinia, quibus morbum *e* fabricatoris irrites: geminam porticum solido & incorrupto opere curvatam multis in longitudinem *f* passibus explicari; vicina esse quæ con-

a Ita ed Sch.
Et Grut.
b Ita bene omnes Codd.

c Sic in Ms.
Fuld legitur:
Mercerus emendavit.
d Ita Rittersh.
Ed. Sch.

e Sic retinendum.
f Ita conjicit Sch.

LIBR
confuso, & parvum
vixit posse molirer. Quod
meum. Ego quoque
meritum sed vere ut
tera non a minoribus
le concedam, quia me

SYMMACHUS
VT habito & con
litterarum per
ministrat exortem
tem sumptibus
tio fit, qui rura
religiosa & negoti
morum rura, & qu
pergruam ad opem

SYMMACHUS
Postquam
in rebuam quæ
rio conpam
publiæ
ferri
exoptam
gaude
venenat
cord
gustis
gnim

SYMMACHUS
C

construo, & parvo ædificationis negotio quod inter-
venit posse misceri. Quid laboras adversus verecundiã
meam? Ego quoque facio, quod recusas. Gratus sum
muneri tuo: sed vereor ne accedente sumptu, dum ve-
tera novis nitimur æmulari, intelligam te majora vel-
le concedere, quàm me polle reparare. Vale.

EPIST. LXI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

VT habitus & crinis indicio est, *a* Serapam non *a Ita bene*
litterarum peritiam pollicetur: cuius si seme- *dist. ed. Mog.*
minisset exsortem, numquam philosophis congruen-
tem sumpisset ornatum. Sed de hoc vestra existima-
tio sit, qui raliùm rerum profitemini notionem. Mihi
religio fuit, *b* negare verba poscenti. Facies itaq; rem
morum tuorum, si ope atque humanitate fortunam
peregrinantis adjuveris. Vale.

*b Sic. leg. e
missa pat
cuiã non.*

EPIST. LXII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

POST QUAM Gaudentio Apparitori tuo *c* indi- *c Ita Lect. ed.*
cemperactiã me itineris epistolam dedi; Agens *Mog.*
in rebus mihi apportavit sacras litteras spei & deinde
publicas designationem Consulatus mei debere pro-
ferri. Quid igitur eximio animo tuo lætitiæ plenus
exoptem, *d* nisi ut simili mox fruamur etiam de te *d Sic ad. Mog.*
gaudio? Quod spero Dominum nostrum Theodosiũ,
venerabilem cunctis & præcipuè bonis, solita in ami-
cos dignatione facturum: si quidem dignum est, ut an-
gustissimis honorum nostrorum patronus æquet di-
gnitatibus, quos scit mentibus convenire. Vale.

EPIST. LXIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

CRES CONIO amico meo amorem tuum mul-
ta conciliant. Primò quòd facias litteras, qui-
bus

a Ita Grus.
ed. Mog.

b Sic vulg.
Alij aditu-
rum.

bus Consulatus mei designatio tenetur, exhibuit: Dehinc quoddam *a* cum patria Africa non minus tibi, quam mihi cara commendat. Cuius mores cum primore loco censere debuerim, malui tuo examini reservare. Suscipe igitur, oro te, notum militiae virum, qui se apicem felicitatis erudit *b* habiturum, si eum patrocini tui splendor illuminet. Vale.

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI

EXERCET me quidem votivis ac foelicibus negocijs preparatio Consulatus. Sed ut litterarum frequenter indicio sunt, tua pro me cura preponderat. Hortaris, mones, cogis, ut quicquid potissimi magistratus functio querit, accelerem; & cum sis mea exactor industriae, nihilominus omnia sollicitudini tuae vendicas. Eritne tempus optatum, quo istam mentem patibus pro te officijs districtus aequiparem? Spero actutum florente Republica, & propagato in aevum Domini nostri Theodosij principatu, virtutes tuas fascibus munerandas. Tunc epistolularum stimulos non requiram, nec expectabo montorem. A te enim didici sponte suscipere, quicquid pro fratre curandum est. Vale.

EPIST. LXV.

SYMMACHUS FLAVIANO.

ASTIPULATIONEM praecleara merita non requirunt: siquidem virtus sua luce conspicua averfatur auxilium commendationis alienae. Ergo cum dominum & fratrem meum Licinium celebrem fecerit ad normam veteris disciplinae gubernata Respublica, quid potest ei dignitatis adjicere privata laudatio? Hac igitur praemisâ parte, optimae in amicos fidei ac diligentiae virum, praecelso animo tuo opto lociare: non quoddam iudicium tuum serum ac difficile sit ad colligenda

LIBER SYMMACHUS
legenda ingenia, & exploranda
lectae bovis inter vos alios. In
justum tempus exanimis. Vale.

EPIST. LXVI.
SYMMACHUS FLAVIANO.

Sanctae temporis tui
aleam per vos officio
tibus propinquorum con-
na & adreca communi-
nitas caelestis collegium
buamus promissum
a pro illo, quatenus
comperit ex tribus
cio iudicabit. Non quod
stolemae tempore
per gratiam ducam. Non
di est, patris huc quatuor
quar pro patria tuae

SYMMACHUS FLAVIANO.

PARVA communi-
si Lemni habentem
busq; conat. In quo
pulatione iudicabit
nere iudicabit
citis iudicabit
tantum in iudicabit
gratiam in quo
Vale.

EPIST. LXVII.
SYMMACHUS FLAVIANO.

ligenda ingenia, & explorandas voluntates bonorum: sed ne brevis inter vos usus, & festinata discessio neget justum tempus examini. Vale.

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

Samicitia^a semper ratio deposcit, ut mutua negocia alternis juvemus officijs, quanto impensior utilitatibus propinquorum cura debetur, quorum nobis bona & adversa communia sunt? Quid quod sæpè bonitas causæ cohortatur, ut quod debemus generi, tribuamus promptius æquitati? Quæ me non minus a pro illo, quam necessitudo commovit, ut ipse etiam comperto ex relatione Victoris Spectabilis viri negotio judicabis. Nam quod res notior fieret, publicæ epistolæ malui exempla sociare, ne quid b fiducia dicere per gratiam judicaret. Nunc, si tibi voluntas mea cordi est, præsta huic quæstioni maturam securitatem, quam pro justitiâ etiam me silente deferres. Vale.

*a Fortè legē-
dū familia.
nam vulg. est
sine sensu
b Alij Ficti-
tium malū.*

EPIST. LXVII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI

PARVA est commendatio scriptorum meorum, si Leontium familiarem innocens vita bonis quibusq; conciliat. *d* Suo igitur præditus merito, ad stipulationis adminicula non requirit, & tamen abstinere non debeo tali genere litterarum, magis ut amicitia^c satisfaciam, quam ei aliquid opis conferam. Tu tantum pro dignatione, quâ clarus es, facito noverit gratiam sui meo quoque nomine, esse geminam, Vale.

*c Sic omnes
edd.
d Vide paulo
antè epist. 65.*

EPIST. LXVIII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

BREVEM necesse est esse sermonem, qui properanti repente cōmittitur. Quare & officio satis est, & brevi

brevitati temporis congruit, ut circa te salutationis honore perfungar. Vicissitudinem verò efflagitare non debeo, quam mihi arbitrò a viro amicitia servantissimo etiam sine admonitione referendam. Vale.

EPIST. LXXIX.

SYMMACHUS FLAVIANO.

VT flere non possum, quotiens tili mihi invitar occasio: ita si desit causa longioris et alioquij, seriem paginae stringo compendio. loquax enim copia est, quæ in re usitata atque solemnibus verborum redundat et luvie. Hæc igitur dico, & vicissim peto, ut me prope xorum tuorum indicio muneris. Vale.

EPIST. LXXX.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

HUMANITATIS interest commendationem deferre poscentibus. In Zenobio autem talis officij causa propensior est, cum sit familiaris meus, atque adeo illi debeat potius quam præstetur affectio. hinc patrocinium tui cupio provenire. Nam primum est, ut meo suffragio diligatur: Secundum erit, ut et sui honestate complectatur. Vale.

EPIST. LXXXI.

SYMMACHUS FLAVIANO.

CONSIDERANS, quid mihi amoris digneris impendere, arbitror Cyriaco domestico meo has literas profuturas, quibus quæso, ut commoditatem eius prompto favore respicias. Vale.

EPIST. LXXXII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

VIR clarissimus Honoratus cum primis mihi vitæ honestatisque cõplacitus est. Credo iudicium meum tibi aspernabile non videri. Id si ita est, neque me opi-

a Sic in Ms.
Bessar.

b Sic Lect.
correnit.
c Ita Ms.
Pith.

EPIST.

SYMMACHUS

DELETAT con
mumel amant
batum. Cape igitur
emito, quia re
Quæ res acure
cum tibi hinc
deat. Vale

EPIST. LXX

SYMMACHUS

VALENTINIANO
no colimus tu
sus, domestico
magnopere popu
cium per labor
cus nostrum fam
clude, aut imper
notâ sub hac

EPIST. LXX

SYMMACHUS

CU
rec. Dicitur quod
to sequenti
rar, comitatus
toni
milia
fotum
eque

opinio frustra tui habet, futurum reor, ut ex prerogativa istius testimonij ad familiaritatem præ claræ unanimi-
tatis tuæ, quasi tibi etiam sedulo spectatus acce-
dat. Vale.

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

DELECTAT eos frequenter affari, quorum ani-
mum mei amantem documentis habeo compro-
batum. Cape igitur litteras meas, quas ided libenter
emitto, quia religionis tuæ vicissim pascor alloquijs.
Quæ res acuere nos debet ad officia promptiora, a
cum tibi hinc commodi fœnoris largior usura respon-
deat. Vale.

a Ita ex Mss.
Bess. Fuld.
correxist Sch.

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS FLAVIANO.

VALENTINIANUS protector dudum patrocini-
o culminis tui per me traditus atque commis-
sus, domesticis occupationibus attinetur: atque ided
magnopere poposcit ob eundem sibi aliquod nego-
cium per suburbanas provincias impetrari. Quare de-
cus nostrum familiari meo desideratum munus b ex-
clude, aut impetra commeatum, quo possit à militari
notâ sub hac impetratione defendi. Vale.

b Sic Mss.
Bess. Fuld.
Vide lib. 3.
Epist. 12.

EPIST. LXXV.

SYMMACHUS FLAVIANO.

CUM in iudicio Præfecturæ famosa causa pende-
ret; Discolius qui furti detulerat actionem, mul-
tosque nostri Ordinis viros criminatione perstrinxe-
rat, occultè cum reis in itâ pactione non sine discepta-
toris invidiâ elusit examina. Ad huius investigationem
missus Apparitor, si Prætorianorum adminiculum
fortiatur, proclivior facultas retrahendi accusatoris
eveniet. Interest publicæ disciplinæ, simulq; ad famam
pertinet.

pertinet Cognitoris, ut eum summo studio conquestum reducti in iudicium sub custode præcipias, ne innocentiam senatorum obnoxia rumoribus suspicio decoloriet. Vale.

EPIST. LXXVI.

SYMMACHVS FLAVIANO,

AMOR tuus in Domitium notus & validus, admit mihi commendandi eius laborem: pro quo hoc tantum dixisse suffecerit, mihi quoque eundem præscâ familiaritate conjungi. Quæ res illi incrementum patrociniij tui, ut spero, præstabit, Probabiliorem quippe eum tibi faciet communis similitudo iudicij. Interea nos uris sæpè promissis, & diu speratis, sub ipso articulo Muneris indigemus. Vix enim paucos catulos maceratos inediâ & labore suscepimus. Et de leonibus fama conticuit: quorum adventus posset efficere, ut urforum defectum congressio Lybica reperiens Vnciam panis malitiosè, & temerè restitutam spontanea voluntas populi redegit in copiâ conditorum. Tutâ igitur omnia arque securi sunt, aquæ animum tuum jure mordebant. Atque utinam sollicitudines Quæstorias per successuum scelicitas mitigasset! Vale.

EPIST. LXXVII.

SYMMACHVS FLAVIANO FRATRI.

EDITIONI Muneris nostri & usitata & insolita à te conferuntur: ita omnia ad conciliandum Quæstori nostro plebis favorem & solemniū rerum largus, & novarum repertor excogitas: ut nunc septem Scoticorum canum probavit oblatio; quos prælusio- nis die ita Roma mirata est, ut feriis cavicis putaret adfectos. Ergo & huius rei causâ, & præterea munerum cæterorum, quantas possum, maximas gratias tibi ago: licet in his, quæ studiosè fratribus pro magnitudine animi tui tribuis, beneficium te non putes præstare, sed sumere. Vale.

EPIST

PARS hinc commo-
dentur delecta
vix gna, Quæ
liud genit
bis præter
niam servom
cium solet
ut per homin
gocio congru
solidos ad te
tum non facia

FRATRI DOLO
familiares
tas tui tuum
dam te expe
oblitus intr
bus; ut solet
burn levate
amicitiæ
valetudini
nisi te spo
manum p
rem, con

COMMUNIS
bonorum
navigant

SYMMACHUS FLAVIANO.

PARS hominum compendijs & quæstibus gaudent; me votiva delectat expensio. Itaque avidus civicæ gratiæ, Quæstoris filij mei sumptibus studeo aliud genus largitatis adjicere: ut curulibus stabulis urbis æternæ etiam quina manicipia largiamur. Et quoniam servorum per limitem facilis inventio, & precium solet esse tolerabile; quàm maximè te deprecor, ut per homines strenuos viginti juvenes prædicto negotio congruentes jubeas comparari. In quam rem solidos ad te misi, habitâ æstimatione hominum; quorum non forma, sed ætas & sanitas deligenda est. Vale.

EPIST. LXXIX.

SYMMACHUS FLAVIANO.

FRATRI nostro Andromacho omnes bonæ artes familiares sunt, sed præ cæteris fides quâ expectatus mihi tuum quoque judicium optat demereri. Itaque dum te expetit, iter imbecillis grave gracilitatis suæ oblitus intravit. hæc illi maximè causa fuit pro viribus; ut solet plerumque animus spe & gaudio morbum levare. Advertis igitur quàm prompto & patulo amicitiaæ sinu receptandus sit, qui tui desiderium suæ valetudini prætulit. Quid plura? appetendus tibi foret, nisi te sponte sequeretur. Ergò accurrenti religiosam manum porrige; ut qui te novit virtutibus superiorem, communitate parem sentiat. Vale.

EPIST. LXXX.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

COMMENDATUM mihi à fratre meo Hilario virum devotissimum Titianum, quo alio possum beneficio munerari, quàm ut eum sancto pectori tuo non aspernandus precatior insinuem? Et jam spero petitioni

*a Sic bene Ms.
Vatican.*

tioni meæ cessuram & felicitatem, quando eo studio atque proposito es, ut instar gratiæ habeas, si tibi probabilis amicus accedat. Vale.

EPIST. LXXXI.

SYMMACHVS FLAVIANO.

FILIUS noster Symmachus peracto Munere Candidati, offert tibi dona Quæstoria, & cæteras necessitudines nostras pari honore participat. Quæso igitur, ut eius nomine dyprica & apohoreta suscipere dignemini, qui apparatus eius plura & præclara tribuitis. Præterea Domino & Principi nostro ad referendam largitati eius sedulam magis, quàm parem gratiam, auro circumdatam dypticum misi. Cæteros quoque amicos eburneis pugillaribus & canistellis argenteis honoravi. Tuæ igitur potestati, tuo quoque arbitrio committo, ut opportunè singulis, quæ missa sunt, offerantur. Vale.

EPIST. LXXXII.

SYMMACHVS FLAVIANO.

*b Ita emend.
Sch. Sensus
est, si recorde-
ris, quid ego,
& tu com-
muniter de
hoc vel illo iu-
dicaverimus.
Sequitur e-
nim: quod
scis de singulis
utrumque sen-
tire.*

*c Sic Ms.
Fuld. Vide
lex. Plauti-
num In.
d Ita Lecti.*

MULTI à me conciliationem litterariam poposcerunt; sed quorundam meritis, aliorum precibus parem gratiam dedi: nec tamen vereor, ne tibi civium ignota distinctio sit, *b* iudicium de his communcirecolenti. Dabis igitur in quibusdam verecundiæ meæ veniam, quæ cessit orantibus. Sequeris autem, quod scis de singulis utrumque sentire. Puto ex his verbis, quo in numero filium nostrum Attalum Spectabilem virum censeam facile dignosci. Namque ista libera & aperta discretio ei tutò credita est, qui non fuit *c* in partem cogentum. Quare tuo ac meo nomine amicitias accurrentis amplectere; ut huic in fructu sit cultus bonorum, pravis dolori, quòd similiter *d* non diliguntur. Vale.

EPIST.

SYMMACHUS FLAVIANO.

IAMPRIDEM domino & fratri meo Alipio Comitatum sacrum visere atque adire cupienti, sera quidem occasio, sed læta successit, ut eum Consul accires, idè in conspectum tuum alacer occurrit, ut beneficijs votiva reddat officia & sancti animi tui fretu ^a a Sic infra l. 7. ep. 75. Nubes iniuriarum nubè invidiæ superioris abstergeat. Quod illi arbitror ex voto esse cessuram. Neque enim famæ eius deesse aliquid patieris, qui securitati cuncta tribuisti. Vale.

EPIST. LXXXIV.

SYMMACHUS FLAVIANO.

RECTE & probabiliter iudicasti, fratrem nostrum Ticianum spectabilem virum Consulatu tuo interesse debere: siquidem æquitas postulabat, ut voti sui voluptate frueretur. Nulli unquam nostrum tui amore cessit; quin imò semper primas sibi erga te partes observantiæ vendicavit. Itaque testem alium non requirit. Scit enim sibi plus esse loci apud tuum animum, quàm posset meo sermone conquirere. Relinquo igitur eum fiduciæ suæ, quia nihil potest esse cumulatius. Hoc tantum subicere contentus, me quoque tibi eius nomine, si quid gratiæ cæperit, obligandum. Vale.

EPIST. LXXXV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

FACILE ^b fratrem nostrum Elpidium ad proficiendum traxisset affectio, nisi eum unici cura retineret. Tantum quippe est in eo sinceritatis atque dulcedinis, ut illi soli necessitudines præferantur. Hunc ita spectatum mihi atque coniunctum, iussis tuis negare non potui, quia in talibus causis maior apud me cedendi voluptas est, quàm fruendi. Suscipe igitur amantissimum nostri eo animo quo rogasti: & æstima

^b Ita Bess.
Ms. Gr. Mor-
cerus.

de gaudio adventorum, negari à te non oportere residentibus, quod præstatur accitis. Vale.

EPIST. LXXXVI.

SYMMACHUS FLAVIANO.

PEREGRINARI mihi tecum videor, si quando curfus atque recursus tuos luculentus narrator insinuas. Ita cogitationes nostras religione allicis, & nitore sermonis illuminas; ut quicquid explicat affatus tuus, id noster quodammodo visat affectus. Quare firmam valetudinem tuam tenemus, reditumq; fœlicem votis jugiter comprecamur. Nam qui amorem in nos tuum æquiparare non possumus, scivimus votis, quod nequimas officijs, & alve igitur, mi domine inimitabilis, nosque & generaliter cum cæteris, ut nunc facis, & a spectatim cum charissimis, ut solebas, his muneribus oris ac pectoris tui benignus illustra. Vale.

a Ita supplet Sch ex Ms. Bessâr.

EPIST. LXXXVII.

SYMMACHUS FLAVIANO

VOx juris ac legum est: bonæ fidei contractum nõ posse rescindi. Huius sententiæ executionem frater noster Elpidius optat adipisci; cui post venditionem Hispaniensis prædij sui *b* partem emptor adjurat; cum ad *c* soliditatem transcriptæ in novum dominum possessionis cuncta ex more celebrata sint. Hæc summa est postulati, quæ meis quidem verbis, sed illius meritis adjuvatur. *d* Quæso, ut æquitate, quæ præclarus es, aut pudorem refraganis privatâ objurgatione confundas, aut contumaciam frangas publicâ auctoritate judicij. Vale.

b Ita ex Ms. Gifan. Sch. & Letf. c Videl. 4. Ep 35. Et l. 2. Cod de com. reru alienat d Merc. & ad. Sch.

os(?)

EPIST.

EPIST. LXXXVIII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

ET honoris *a* tui, quo nunc auctus es, & continui *a Sic v. cod. Iur.*
 in me amoris delector. Volo igitur, ut communia pignora curæ mihi esse non dubites, quæ magis merita tua, quàm scripta commendant. Supererat, ut assiduum filii tui munus exposcerem. Sed redundantis est operæ, bona spontanea postulare, ne meus stilus extorquere videatur, quod tui animi sponder humanitas. Vale.

EPIST. LXXXIX.

SYMMACHUS FLAVIANO.

PAULò antè litteras dederam, sed debitam tibi salutationem geminare non piguit. Namq; amor officiorum modum non tenet. Præterea *b* notitia commendantium postulavit, ut commendationi eorum adjecta pagina proficiat. Responsa non postulo securus præclari animi tui, qui mihi sine admonitione sermonem voluntarium *c* polliceatur. Vale.

EPIST. XC.

SYMMACHUS FLAVIANO.

SEMPER mihi auctor es ingentium gaudiorum. At nunc supra vota processit, quòd me experendi planè & ambiendi viri familiaritate decorasti. Neque hoc suspitione coniecto. Nam Patricij sermo fecit iudicium, diligentiam in me suam te præfule provocatam; *d* quâ rectè cæteris benefactis tuis etiam hic titulus procedet in numerum, qui solus quamlibet voti avaritiam possit explere. Vale.

EPIST. XCI.

SYMMACHUS FLAVIANO.

QUOTIENS parentum beneficijs obligamur, necesse est ad hæredes nexum debiti pervenire. Ad
 G 5 filium

a Sic Ms.
Vatic & Besf.
Ed. Sch. vide
lib. 4. Ep. 38.
Omnibus
rebus ama-
ri dignus.
Cic. pro Do-
mo. Vir om-
nibus rebus
clarissimus.
Tu emerius
ê cœno, o-
mnium fa-
cilê omni-
bus rebus
ultimo.
b Sic Ms. Iur.
Schotti. Vide
infra l. 9. Ep.
103.

filium meum Senatorem præclarum atque ornatissi-
mum virum præfata pertinet generalitas: a cuius pa-
ter omnibus rebus illustris, & mihi eximiâ veneratione
recolendus, plurimum domui meæ honorificentia &
religionis exhibuit. Cuius ego devinctus officijs, filio
opto persolvere, quod de parente contraxi. Sola autem
magnificentia tua potest me cōtractu gratiæ liberare,
si posteritatem eius adiuverit, præcipuè in ijs rebus,
quæ justiciæ patrociniò fulciuntur: siquidem queri-
tur agros suos contra iudicatum vestrum magnam
partem mutilari. Grave hoc & impetibile videri, nisi
etiam consensus partium frustrationibus luderetur.
Minus est enim alienam sententiam spernere, quàm à
propriâ discrepare. Est igitur in manu tuâ, in tam ab-
soluto atq; probabili petitionis genere, set vatis legi-
bus, & æquitatis intuitu, aliquid etiam meæ de-
ferre personæ: cuius interventum fastidio
longæ litis, non diffidentia
ne gocij postularit.
Vale.

Q. AV-

aures me
tes, aff
ræ fuit
ter, Gen
Isc

Q. AVRE
MACHI V. C.
DIX. PRÆ
STOL

SYMMACHI